

C-797/19. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2019. október 24.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Bundesfinanzhof (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. március 13.

Felperes és felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

B-GmbH

Alperes és ellenérdekű fél:

Finanzamt D

Az alapeljárás tárgya

Rejtett osztalék kifizetése egy kft. részére, amelynek egyedüli tagja egy település – Azon elv alkalmazásának mellőzése, hogy a rejtett osztalékot a mérlegen kívül újból be kell számítani a társaság jövedelmébe – Annak kérdése, hogy ez állami támogatást képez-e

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az uniós jog értelmezése, EUMSZ 267. cikk

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdését, hogy az e rendelkezés hatálya alá tartozó állami támogatás áll fenn, ha valamely tagállam szabályozásai szerint egy tőketársaság költségeket fedező ellenérték nélkül folytatott gazdasági tevékenységből származó (tartós) veszteségét főszabály szerint rejtett osztaléknak kell ugyan tekinteni, és az

ennek megfelelően nem csökkentheti a tőketársaság nyereségét, olyan tőketársaságok esetében azonban, amelyek esetében a szavazati jogok többségével közvetlenül vagy közvetve közjogi jogi személyek rendelkeznek, a tartósan veszteséges ügyletek e jogkövetkezményeit nem kell alkalmazni, ha az említett tőketársaságok közlekedés-, környezet-, szociál-, kultúr-, oktatás- vagy egészségpolitikai okokból végzik az érintett ügyleteket?

A hivatkozott közösségi jogi rendelkezések

EUMSZ 107. és EUMSZ 108. cikk

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

A Jahressteuergesetz 2009-cel (2009. évi adótörvény) módosított Körperschaftsteuergesetz (a társasági adóról szóló törvény, a továbbiakban: KStG), a 4. § (6) bekezdése, a 8. § (3) bekezdésének második mondata, (7) bekezdése első mondatának 2. pontja és második mondata, (9) bekezdése, a 34. § (6) bekezdése

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 A felperes és felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél – egy korlátolt felelősségű társaság – energiahordozókkal, vízzel, valamint telekommunikációs szolgáltatásokkal látja el a lakosságot, a kereskedelmet, az ipart, a mezőgazdaságot és a közintézményeket. Ezenfelül többek között uszodákat is üzemeltet és hasznosít. A felperes az A város teljes tulajdonában van. A felperes tehát egy település úgynevezett saját tulajdonban álló társasága.
- 2 1998-ban a felperes átvett egy uszodát az A várostól. Miután az uszoda hasznosítását először egy kizárólagos tulajdonában álló leányvállalatra bízta, és ez 2002 elején felhagyott az uszoda üzemeltetésével, a vitatott (2002-es és 2003-as) években a felperes újból maga üzemeltette az uszodát. Az uszoda üzemeltetése a vitatott 2002-es és 2003-as években veszteséges volt.
- 3 A felperesnél lefolytatott adóellenőrzés során az adóellenőr azt az álláspontot képviselte, hogy az uszoda közvetlen üzemeltetéséből származó veszteséget rejtett osztaléknak kell tekinteni. Az alperes és ellenérdekű fél alapvetően jóváhagyta ugyan az adóellenőr megállapításait, a fent említett veszteséget azonban nem rejtett osztaléknak, hanem nem levonható működési költségnek tekintette, és 2011. december 15-én megfelelő adómegállapító határozatokat hozott.
- 4 Az e határozatokkal szemben benyújtott panaszokat elutasították. Az uszoda közvetlen üzemeltetéséből származó veszteséget a panaszok tárgyában hozott 2013. április 30-i határozatban (2002 tekintetében) [...] euró és (2003 tekintetében) [...] euró összegben nem levonható működési költségnek

tekintették. Az ezzel szemben indított keresetet a Finanzgericht Mecklenburg-Vorpommern (mecklenburg-elő-pomerániai pénzügyi bíróság, Németország; a továbbiakban: FG) 2016. június 22-i ítéletével mint megalapozatlant elutasította. Az FG (pénzügyi bíróság) azonban a felperes tulajdonosa, az A város részére kifizetett rejtett osztaléknak tekintette a vitatott években keletkezett veszteséget.

- 5 Ez ellen irányul a felperes felülvizsgálati kérelme, amelyben az anyagi jog megsértésére hivatkozik.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 6 Valamely társaság a társasági jogi rendelkezések alapján nyíltan vagy rejtett formában oszthatja fel jövedelmét. A rejtett jövedelemfelosztás rejtett osztaléknak minősül. Az ilyen rejtett osztalékfizetés nem csökkentheti a nyereséget, és a KStG 8. §-a (3) bekezdésének második mondata alapján azt a mérlegen kívül (újból) be kell számítani a társaság jövedelmébe. A rejtett osztalék jogintézményének célja a társaság jövedelme tagsági jogviszonyból eredő és ezért nem működési jellegű csökkenésének megakadályozása. A KStG 8. §-a (3) bekezdésének második mondata e tekintetben csak a rejtett osztalék jogkövetkezményeit szabályozza, feltételeit azonban nem. E feltételeket a Bundesfinanzhof (szövetségi pénzügyi bíróság, Németország; a továbbiakban: BFH) alakította ki ítélezési gyakorlatában.
- 7 A BFH (szövetségi pénzügyi bíróság) ítélezési gyakorlata szerint a KStG 8. §-a (3) bekezdésének második mondata értelmében vett rejtett osztalék tőketársaság esetében a tagsági jogviszonyból eredő vagyonsökkenést jelent. Az elbírált ügyek többségében az ítélezési gyakorlat a tagsági jogviszonyból eredeztette a vagyonsökkenést, ha a tőketársaság olyan vagyoni előnyt juttatott a tagjának, amelyet egy jó és lelkiismeretes ügyvezető gondosságával eljárva egy nem társasági tagnak nem nyújtott volna.
- 8 A BFH (szövetségi pénzügyi bíróság) megállapította többek között, hogy rejtett osztalékról lehet szó akkor is, ha a tőketársaság megfelelő ellenérték nélkül végez olyan ügyleteket, amelyek tagjaik magánérdekeit szolgálják, és magánál a társaságnál veszteséget okoznak.
- 9 Az ügy jobb megértése érdekében a kérdést előterjesztő bíróság a települések gazdasági tevékenységeinek formáit, valamint a települések nyereséges és veszteséges tevékenységek összevonására való lehetőségeit is ismerteti. A települések jellemzően kétféle szervezeti formában folytatnak gazdasági tevékenységet. Valamely közjogi jogi személy egyrészt különálló – úgynevezett – „kereskedelmi jellegű vállalatok” útján folytathat gazdasági tevékenységet. Ennek keretében a közjogi jogi személyt tekintik ugyan adóalanynak, a nyereség megállapítására azonban főszabály szerint külön-külön kerül sor a település egyes kereskedelmi jellegű vállalatai tekintetében. A közjogi jogi személyek másrészt

tőketársasági jogi formában is folytathatnak gazdasági tevékenységet. E tőketársaságokat „saját tulajdonban álló társaságoknak” nevezik.

- 10 A 2009. évi adótörvény hatálybalépése előtt nem szabályozta jogszabály, viszont több bírósági határozatnak is tárgyát képezte, hogy egyrészt a kereskedelmi jellegű vállalatok, másrészt a saját tulajdonban álló társaságok esetében mennyiben lehetséges több különálló tevékenységet – különösen a nyereséges tevékenységeket a veszteséges tevékenységekkel – a nyereség megállapítása céljából egyetlen adózási egységbe összevonni.
- 11 Ami a nyereség kiszámításának és adóztatásának kérdését illeti, a kereskedelmi jellegű vállalatok esetében erre főszabály szerint külön-külön kerül sor minden egyes vállalat tekintetében. Valamely kereskedelmi jellegű vállalat adóköteles nyereségéből ezért nem vonhatók le más kereskedelmi jellegű vállalatok veszteségei az adóteher csökkentése érdekében. Az ítélkezési gyakorlat és az adóhivatal azonban úgynevezett „összevonási elveket” alakított ki és alkalmazott, amelyek alapján kivételesen elismerték adójogi szempontból több hasonló vállalat, valamint bizonyos közüzemi (villamosenergia-, víz-, gáz- vagy hőszolgáltató) vállalatok, valamint közüzemi és közlekedési vállalatok egyetlen kereskedelmi jellegű vállalattá történő szervezeti összevonását, mert az e vállalatokban folytatott tevékenységek háttérében ugyanaz az elgondolás – a lakosság ellátása – áll. Ezen „összevonási elveket” a 2009. évi adótörvény szabályozta jogszabályi szinten a kereskedelmi jellegű vállalatok tekintetében a KStG 4. §-ának (6) bekezdésében.
- 12 A 2009. évi adótörvény előtt az ítélkezési gyakorlat és az adóhivatal nem egységesen ítélte meg annak kérdését, hogy milyen elvek alapján vonható össze valamely közjogi jogi személy több különböző, nyereségszerzésre irányuló tevékenységi területe egy tőketársasági jogi formában működő, saját tulajdonban álló társaságon belül.
- 13 A KStG-t módosító 2009. évi adótörvénnyel a jogalkotó első alkalommal szabályozta jogszabályban a közjogi jogi személyektől függő kereskedelmi jellegű vállalatok és saját tulajdonban álló társaságok keretében folytatott, tartósan veszteséges tevékenységekkel szembeni adójogi bánásmódot. A saját tulajdonban álló társaságok tekintetében a KStG új változata 8. §-a (7) bekezdése első mondatának 2. pontja szerinti szabályozás alapján az olyan tőketársaságok esetében, amelyek esetében a szavazati jogok többségével közvetlenül vagy közvetve közjogi jogi személyek rendelkeznek, és bizonyíthatóan kizárólag a társaság e tagjai viselik a tartósan veszteséges ügyletekből származó veszteséget, a rejtett osztalék jogkövetkezményeit nem kell alkalmazni önmagában azért, mert e társaságok ilyen tartósan veszteséges ügyletet végeznek. A KStG új változata 8. §-a (7) bekezdésének második mondata szerint tartósan veszteséges ügylet áll fenn, amennyiben a társaság közlekedés-, környezet-, szociál-, kultúr-, oktatás- vagy egészségpolitikai okokból folytat gazdasági tevékenységet a költségeket fedező ellenérték nélkül. A KStG új változata 34. §-a (6) bekezdésének negyedik mondata szerint az új szabályozás már a 2009 előtti

időszakokra is alkalmazandó. E szabályozás tehát a jelen ügyben szóban forgó 2002-es és 2003-as évekre is alkalmazandó.

- 14 A KStG új változata 8. §-ának (9) bekezdése emellett olyan összetett szabályozást vezetett be a saját tulajdonban álló társaságok tekintetében, amelynek célja annak biztosítása, hogy a tartósan veszteséges ügyletekből származó privilegizált veszteséget ne vonják le az olyan üzletágakból származó nyereségből, amelyeket a tartósan veszteséges ügyletekkel „összevonhatatlannak” tekintenek. Ennek célja, hogy a saját tulajdonban álló társaságok esetében végeredményben a KStG új változata 4. §-ának (6) bekezdésében a kereskedelmi jellegű vállalatok tekintetében szabályozott összevonási elveknek megfelelő helyzetet teremtsenek. A KStG új változata 8. §-ának (9) bekezdése szerinti szabályozást mindazonáltal – a KStG új változata 8. §-ának (7) bekezdésében foglalt rendelkezésektől eltérően – a jogalkotó nem ruházta fel visszamenőleges hatállyal, hanem azt csak 2009-től kell alkalmazni (a KStG új változata 34. §-a (6) bekezdésének kilencedik mondata).

Az ügy értékelése a nemzeti jog alapján:

- 15 A felperesnél a vitatott években keletkezett veszteség teljes egészében az A város mint a társaság egyedüli tagja részére kifizetett rejtett osztaléknak minősül, amely növeli a felperes jövedelmét. Ez a tagsági jogviszonyból ered, mivel egy jó és lelkiismeretes ügyvezető megfelelő ellentételezést kérne a társaság tagjától a veszteség fejében. A jó és lelkiismeretes ügyvezető nem nyújtana olyan szolgáltatásokat, amelyek nyújtása az egyedüli tag feladata, és nem fogadná el az ezzel járó tartós veszteséget.
- 16 A rejtett osztalék mérlegen kívüli korrekciója azonban ellentétben áll a KStG új változata 8. §-a (7) bekezdésének második mondatával összefüggésben értelmezett első mondatának 2. pontjában foglalt – a 2009. évi adótörvénnyel bevezetett – új szabályozással, amely szerint az olyan tőketársaságok esetében, amelyek esetében a szavazati jogok többségével közvetlenül vagy közvetve közjogi jogi személyek rendelkeznek, és bizonyíthatóan kizárólag a társaság e tagjai viselik a tartósan veszteséges ügyletekből származó veszteséget, a rejtett osztalék jogkövetkezményeit nem kell alkalmazni önmagában azért, mert e társaságok ilyen tartósan veszteséges ügyletet végeznek. A jelen esetben teljesülnek a KStG új változata 8. §-a (7) bekezdésének második mondatával összefüggésben értelmezett első mondatának 2. pontja szerinti feltételek.
- 17 A KStG új változata 8. §-a (7) bekezdésének második mondatával összefüggésben értelmezett első mondata 2. pontjának alkalmazása esetén az uszoda üzemeltetéséből származó veszteség levonható a felperes egyéb üzletágaiból (energia- és vízellátás stb.) származó nyereségből. Az uszoda üzemeltetéséből származó veszteséget tehát a felperes végső soron elszámolhatja egyéb tevékenységi területeivel (energia- és vízellátás stb.) szemben, és ezáltal megfelelően csökkentheti a vitatott évekbeli nyereségét és társaságiadó-terhét.

Értékelés az uniós jog alapján:

- 18 Tisztázandó, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó állami támogatásnak minősül-e ez a KStG új változata 8. §-a (7) bekezdésének második mondatával összefüggésben értelmezett első mondatának 2. pontja szerinti adókedvezmény, és hogy arra ennél fogva vonatkozik-e az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése szerinti végrehajtási tilalom, mert azt az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésében meghatározott előzetes vizsgálati eljárás figyelmen kívül hagyásával vezették be.
- 19 E kérdés releváns a jelen ügyben. Ha a KStG új változata 8. §-ának (7) bekezdése az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatásnak minősül, akkor a rendelkezés az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének harmadik mondata alapján nem alkalmazható, amíg a Bizottság nem dönt az adókedvezmény belső piaccal való összeegyeztethetőségéről. A felülvizsgálati eljárást ez esetben a Bizottság általi határozathozatalig fel kell függeszteni. Ha viszont a KStG új változata 8. §-ának (7) bekezdése szerinti adókedvezmény nem minősül tiltott támogatásnak, akkor az FG (pénzügyi bíróság) határozatát hatályon kívül kell helyezni, és a keresetnek helyt kell adni. A felperes felülvizsgálati kérelme ez esetben megalapozott lenne. A felperes igénybe vehetné az adókedvezményt.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint a jelen esetben állami támogatás áll fenn. Ezzel kapcsolatban a következőket fejté ki.
- 21 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint ahhoz, hogy valamely nemzeti intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett „állami támogatásnak” minősüljön, az alábbi feltételek teljesülése szükséges (lásd: 2018. december 19-i A-Brauerei ítélet, C-374/17, EU:C:2018:1024, 19. pont).
- 22 Először is olyan állami beavatkozásról vagy állami forrásból történő beavatkozásról kell, hogy szó legyen, amely közvetlenül vagy közvetve alkalmas vállalkozások előnyben részesítésére, illetve amely olyan gazdasági előnynek tekinthető, amelyet a kedvezményezett vállalkozás az általános piaci feltételek között nem érhetett volna el (2014. október 9-i Ministerio de Defensa és Navantia ítélet, C-522/13, EU:C:2014:2262, 21. pont).
- 23 A KStG új változata 8. §-a (7) bekezdésének második mondatával összefüggésben értelmezett első mondatának 2. pontja szerinti adókedvezmény ilyen előny. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a támogatások fogalma nemcsak a ténylegesen nyújtott juttatásokat foglalja magában, hanem az olyan beavatkozásokat is, amelyek különböző formát öltve enyhítik a valamely vállalkozás költségvetését rendszerint érintő terheket, és amelyek így – anélkül, hogy a szó szoros értelmében támogatásoknak minősülnének – ugyanolyan jelleggel és hatással rendelkeznek (lásd például: 2005. március 3-i Heiser ítélet, C-172/03, EU:C:2005:130, 36. pont). A jelen esetben ez a helyzet, mivel a KStG új változata 34. §-a (6) bekezdésének negyedik mondatával összefüggésben értelmezett 8. §-ának (7) bekezdése visszamenőleges hatállyal lehetővé teszi a

felperes számára az uszoda üzemeltetéséből származó folyó működési veszteség mérlegen kívüli korrigálását.

- 24 A jelen esetben nem állna fenn ilyen előny akkor, ha az állami beavatkozást azon körülmény ellentételezésének lehetne tekinteni, hogy a felperes adott esetben (többek között) közszolgáltatási kötelezettségeknek tesz eleget az uszoda üzemeltetésével. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint nem tartoznak az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá a kifejezetten közszolgáltatási kötelezettség végrehajtásával megbízott vállalkozásoknak közpénzből annak érdekében nyújtott támogatások, hogy ellentételezzék a közszolgáltatási kötelezettség teljesítése során felmerült költségeket (lásd: 2003. július 24-i Altmark Trans és Regierungspräsidium Magdeburg ítélet, C-280/00, EU:C:2003:415). Ehhez teljesülniük kell az Altmark Trans ítéletben említett feltételeknek.
- 25 A kérdést előterjesztő bíróság megvizsgálja e feltételeket. Véleménye szerint azonban a KStG új változata 8. §-a (7) bekezdésének második mondata nem felel meg azoknak. A rendelkezés csupán általános jelleggel említ néhány általános politikai okot a tartósan veszteséges ügyletek kedvezményben részesítéséhez. A rendelkezés nem határozza meg egyértelműen a közszolgáltatási kötelezettségek fogalmát, sem pedig az ellentételezés kiszámításának alapjául szolgáló feltételeket annak elkerülése érdekében, hogy az ellentételezés olyan gazdasági előnyt tartalmazzon, amely alkalmas a kedvezményezett vállalkozás előnyben részesítésére a versenytárs vállalkozásokkal szemben.
- 26 A kérdést előterjesztő bíróság ezenfelül úgy véli, hogy az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése szerinti kizárás szintén nem zárja ki az előny fennállását. Az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése alapján bizonyos feltételek mellett összeegyeztethető lehet a belső piaccal az állam által közérdekű szolgáltatások nyújtásának ellenszolgáltatásaként nyújtott ellentételezés. A Bíróság úgynevezett Altmark ítélete szerinti, támogatásnak nem minősülő ellentételezés és az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése szerinti támogatások összeegyeztethetősége közötti különbségek ellenére a megengedett ellentételezés feltételeinek nagymértékben azonos jogi vizsgálatából kell kiindulni (lásd: a Törvényszék 2008. február 12-i BUPA és társai kontra Bizottság ítélete, T-289/03, EU:T:2008:29).
- 27 Másodszor az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése tiltja azokat a támogatásokat, amelyek érinthetik a tagállamok közötti kereskedelmet. Ha az állam által nyújtott támogatás valamely vállalkozás helyzetét megerősíti a Közösségen belüli kereskedelemben versenytársaival szemben, a támogatást olyannak kell tekinteni, mint amely érinti ezt a kereskedelmet (lásd: 2006. január 10-i Cassa di Risparmio di Firenze és társai ítélet, C-222/04, EU:C:2006:8, 141. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Nem szükséges, hogy a kedvezményezett vállalkozás saját maga részt vegyen a Közösségen belüli kereskedelemben.

- 28 E feltételek a jelen ügyben teljesülnek. A rejtett osztalék mérlegen kívüli korrekciójának mellőzése pénzügyi szempontból megerősíti a települések saját tulajdonában álló társaságokat. A más tagállamokból származó potenciális versenytársak számára ezáltal jóval nehezebbé válik, hogy Németországban a felperes által üzemeltetett uszodához hasonló uszodát nyissanak. Ezzel összefüggésben azonban mindenekelőtt azt kell figyelembe venni, hogy a rejtett osztalék mérlegen kívüli korrekciójának mellőzése lehetőséget teremt arra, hogy a társaság jövedelmének megállapítása során a folyó veszteséget levonják a többi tevékenységi terület (például az energia- és vízellátás) nyereségéből. E tevékenységi területeket mindenképpen megerősíti pénzügyileg a veszteséglevonás lehetősége. Kézenfekvő az e tevékenységi területeken működő régióközi magánszolgáltatókkal fennálló potenciális versenyhelyzet lehetősége. Ebből a szempontból lényegtelen, hogy az uszoda üzemeltetése a jelen esetben alkalmasint tisztán helyi gazdasági tevékenységnek minősül.
- 29 Harmadszor a beavatkozásnak szelektív előnyben kell részesítenie a kedvezményezettjét. A szelektivitás értékelése során azt kell meghatározni, hogy adott jogi szabályozás keretén belül a szóban forgó nemzeti intézkedés alkalmas-e arra, hogy „bizonyos vállalkozások[at] vagy bizonyos áruk termelés[ét]” előnyben részesítsen olyan vállalkozásokkal és áruk termelésével szemben, amelyek az említett szabályozás céljára tekintettel hasonló ténybeli és jogi helyzetben vannak, és amelyek ily módon – lényegében hátrányosan megkülönböztetőnek minősíthető – eltérő bánásmódban részesülnek (lásd: 2016. december 21-i Bizottság kontra World Duty Free Group és társai ítélet, C-20/15 P és C-21/15 P, EU:C:2016:981, 54. pont; 2016. december 21-i Bizottság kontra Aer Lingus ítélet, C-164/15 P és C-165/15 P, EU:C:2016:990, 51. pont).
- 30 Ahhoz, hogy valamely nemzeti adórendelkezés „szelektívnek” legyen minősíthető, először is azonosítani kell az érintett tagállamban alkalmazandó általános vagy „normál” adórendszert. Másodszor pedig bizonyítani kell, hogy a szóban forgó adóintézkedés eltér az említett általános rendszertől, amennyiben különbséget tesz az említett általános rendszer által kitűzött célra tekintettel összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben lévő gazdasági szereplők között (2016. december 21-i Bizottság kontra World Duty Free Group és társai ítélet, C-20/15 P és C-21/15 P, EU:C:2016:981, 57. pont).
- 31 A jelen esetben a KStG új változata 8. §-a (7) bekezdésének második mondatával összefüggésben értelmezett első mondatának 2. pontja a közjogi jogi személy saját tulajdonában álló társaságok esetében eltér a rejtett osztalék mérlegen kívüli korrekciójának a KStG 8. §-a (3) bekezdésének második mondatában foglalt általános szabályaitól, ha e társaságok általános politikai megfontolások alapján annak ellenére folytatnak valamely tevékenységet, hogy abból tartósan veszteségük származik. A KStG új változata 8. §-a (7) bekezdésének második mondatával összefüggésben értelmezett első mondatának 2. pontjában foglalt új szabályozás ezáltal lehetővé teszi a közjogi jogi személy saját tulajdonában álló társaságok számára a rejtett osztalék mérlegen kívüli korrekciójának mellőzését. Ez végeredményben csak lehetőséget teremt az említett vállalkozások számára,

hogy a társaság jövedelmének megállapítása során a folyó veszteséget levonják a többi tevékenységi terület nyereségéből. A rejtett osztalék KStG 8. §-a (3) bekezdésének második mondatában szabályozott általános rendszere által kitzúzott azon célra tekintettel, hogy a tagsági jogviszonyból eredő vagyonsökkenés nem csökkentheti az adóalapot, gazdasági szereplőként valamennyi tőketársaság összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben van. Az alapellátás területén működő bizonyos vállalkozások javát szolgáló ágazatspecifikus szelektivitás egyik esetéről van tehát szó.

- 32 Negyedszer a beavatkozásnak torzítania kell a versenyt, vagy azzal kell fenyegetnie. A Bíróság ítélezési gyakorlata szerint ezzel összefüggésben nem kell azt bizonyítani, hogy a verseny ténylegesen torzult, hanem csak azt kell megvizsgálni, hogy a támogatás képes-e torzítani a versenyt (lásd: 2006. január 10-i Cassa di Risparmio di Firenze és társai ítélet, C-222/04, EU:C:2006:8, 140. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 33 A jelen ügyben abból kell kiindulni, hogy a KStG új változata 8. §-a (7) bekezdésének második mondatával összefüggésben értelmezett első mondatának 2. pontja korlátozhatja a versenyt. Ezzel összefüggésben megint csak figyelembe kell venni, hogy a rejtett osztalék mérlegen kívüli korrekciójának mellőzése csak lehetőséget teremt arra, hogy a társaság jövedelmének megállapítása során a folyó veszteséget levonják a többi tevékenységi terület (például az energia- és vízellátás) nyereségéből, és ezáltal csökkentsék a nyereségorientált tevékenységi területek adóterhét. Kézenfekvő az e tevékenységi területeken működő régióközi magánszolgáltatókkal fennálló versenyhelyzet lehetősége.
- 34 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint ezenkívül a 2006. december 15-i 1998/2006/EK bizottsági rendelet (HL 2006. L 379., 5. o.; helyesbítés: HL 2012. L 252., 58. o.) hatálya alá tartozó, úgynevezett *de minimis* támogatásról sincs szó. E rendelet szerint bármely hároméves időszak során a 200 000 euró határt el nem érő pénzügyi támogatások nem minősülnek állami támogatásnak, mivel nem befolyásolják jelentős mértékben a versenyt és a tagállamok közötti kereskedelmet. Attól függetlenül, hogy a jelen esetben alighanem túllépték a határt, a Bíróság ítélezési gyakorlatból az következik, hogy az olyan nemzeti szabályozásra, amely semmilyen korlátozást nem állapít meg azon összegre nézve, amely egy adott vállalkozást megillethet, nem alkalmazható a Bizottság közleménye által megállapított *de minimis* szabály (lásd: 2005. március 3-i Heiser ítélet, C-172/03, EU:C:2005:130).
- 35 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint a jelen ügyben egyébként „létező” támogatásról sincs szó, hanem az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése értelmében vett „új” támogatás áll fenn, amelyre ezért vonatkozik az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének harmadik mondata szerinti alkalmazási tilalom.

- 36 Azon kérdés tisztázása céljából, hogy helytálló-e a kérdést előterjesztő bíróság által a jelen ügyben képviselt álláspont, és valóban állami támogatás áll-e fenn, a kérdést előterjesztő bíróság előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé terjeszti a fent megfogalmazott kérdést.

MUNKADOKUMENTUM